

ĐỒNG-HỒ

«Kia, hiện nay là thì thuận-liện; kia, hiện nay là ngày cứu-rỗi»

(II Cô-rinh-tô 6: 2)

KHI đồng-hồ mới từ sở làm đồng-hồ mà ra thì nó mới và trọn vẹn. Song le khi sau nó bị hư ở trong và không thể gọi là trọn vẹn nữa, và nó chẳng giúp ích cho ai cả. Trái lại, nó xui-khiến cho nhiều người phải bị bối-rối và thiệt-hại lắm.

Một ngày kia, có một người đương đi đến phòng giấy làm việc, ngược mắt lên xem đồng-hồ, thấy chỉ là tám giờ, nên, vì tưởng còn thì-giờ nhiều, và đi thăm chơi trong cả một giờ. Song khi tới phòng giấy rồi thì ông chủ giận vì va đến trễ lắm, nên thả (đuôi) đi liền. Có sao va đi trễ như vậy? Vì đồng-hồ đã chỉ tám giờ, thay vì chỉ chín giờ thì nó chỉ tám giờ. Tội-nghiệp thay cho người đó! Có một người khác được tờ giấy-thép biểu ông về nhà liền vì bà thân đau nặng; song vì đồng-hồ chỉ không đúng nên ông đi trễ xe lửa, thành ra bà già phải

qua đời mà không thể thấy mặt con yêu-dấu của mình.

Đồng-hồ như thế, chúng tôi phải đối với nó thế nào? Có lẽ mấy em

trả lời: «Phải sửa nó chớ!» Thôi! Tôi sẽ chùi nó cho thiệt bóng láng rồi có lẽ nó chạy tốt như thường. Không được sao? Vậy, tôi sẽ vặn cây kim nó mỗi giờ để nó chạy kịp các đồng-hồ khác. Cũng không được sao? Vậy, có lẽ nếu tôi để nó trong một chỗ sang-trọng nơi phòng rước khách thì người ta sẽ

Lạ quá! Đồng-hồ mọc chơn, tay, mắt, miệng!

kinh-trọng nó là có giá-trị lắm chớ? Ủa! Các em trả lời: «Không được đâu.» Như thế thì chắc là các em hiểu rằng phải đem đồng-hồ đến thợ sửa đồng-hồ mới được.

Nhưng mà muốn sửa đồng-hồ thì phải đem nguyên-đồng-đồ cho thợ sửa mới được, chớ đừng làm như một người khờ kia, khi thấy hai cây kim

không chạy nữa thì hỏi người ta mình phải làm sao cho nó chạy như trước. Họ trả lời rằng trong làng kia có thợ biết sửa đồng-hồ cho chạy được. Vậy, anh ta tháo hai cây kim ra, đem đến nhà thợ sửa đồng-hồ mà nói rằng: «Hai cây kim này bấy lâu nay cứ chạy tốt lắm mà bây giờ nó không chịu chạy nữa, xin anh sửa giùm.» Anh thợ hỏi đồng-hồ ở đâu, thì anh ta trả lời rằng nó còn ở nhà; mà khi anh thợ nói rằng phải có đồng-hồ mới sửa được thì anh ta nói rằng: «Không phải đâu; đồng-hồ nó tốt, chỉ có hai cây kim này không chịu chạy mà thôi, chớ đồng-hồ không có sao hết.» Anh thợ phải lấy sự nhịn-nhục mà cắt nghĩa lâu lắm thì anh ta mới hiểu rằng sở dĩ hai cây kim không chạy là vì dây thừng ở trong đồng-hồ bị đứt rồi và phải mua một cái mới.

Làm sao tôi nói ví dụ về đồng-hồ cho các em? Ấy là vì các em và tôi giống như nó nhiều lắm. Đều thứ nhứt, khi Đức Chúa Trời dựng nên chúng tôi thì chúng tôi là trọn vẹn cũng như đồng-hồ đó. «Đức Chúa Trời thấy các việc Ngài đã làm thật rất tốt-lành» (Sáng-thể Ký 1:31). Vậy các em thấy rằng tổ-phụ loài người khi ban đầu là tốt lắm, song le khi sau thì họ mất sự tốt đó mà trở nên hư cũng như đồng-hồ vậy. Sở dĩ loài người trở nên hư là vì họ đã phạm tội cùng Đức Chúa Trời. Bắt đầu từ lúc đó thì mỗi người sanh ra trong thế-gian đều có tội hết. «Kìa, tôi sanh ra trong sự gian-ác, mẹ tôi đã hoại-thai tôi trong tội-lỗi» (Thi 51:5). Thế thì các em và tôi cũng là người có tội-lỗi.

Vậy, ta phải làm thế nào cho khỏi địa-vị đáng buồn này? Có lẽ nếu chúng tôi bỏ những thói quen không xứng-đáng, mặc áo sạch cùng làm bạn với những người tử-tế thì chúng tôi sẽ trở nên tốt không? Tôi nghĩ rằng làm như thế chẳng khác nào tôi chùi đồng-hồ đề mà làm cho nó chạy. Chúng tôi phải bắt-chước mấy người đã tin Chúa

rồi không? Không được, vì tội-lỗi cũng còn ở trong lòng chúng tôi. Có lẽ nếu chúng tôi cất một cái nhà lầu trong đường sang-trọng mà ở, rồi đi nhà giảng thường thì tự-nhiên chúng tôi sẽ trở nên tốt không? Chắc là không, vì đồng-hồ dẫu ở trong nơi sang-trọng, trong phòng rước khách mà cũng còn hư, thì chúng tôi dẫu ở giữa người sang-trọng tử-tế mà cũng còn tội-lỗi ở trong lòng.

Đối với lòng tội-lỗi của chúng tôi thì chỉ có một điều mà làm thôi, ấy là phải đem lòng đến cùng Đức Chúa Jê-sus-Christ, là Đấng biết lòng chúng tôi. «Thật chỉ một mình Chúa biết lòng của con loài người» (I Vua 8:39). Và Chúa dạy chúng tôi rằng cái lòng của loài người ở trong một địa-vị rất là nguy-hiểm (coi Giê-rê-mi 17:9 và Ma-thi-ơ 15:19). Các em suy-nghĩ sao? Lòng chúng tôi xấu lắm không? Thiệt ô-úế lắm và cần phải sửa nó mới được.

Mà giả như đồng-hồ này không chịu cho sửa thì thế nào? Chắc là nó sẽ bị bỏ ra thùng rác mà thôi. Chúng tôi cũng vậy, nếu chúng tôi không cho phép Chúa Jê-sus cất tội-lỗi ra khỏi lòng chúng tôi thì khi qua đời chúng tôi sẽ phải bị bỏ ra một nơi mà Kinh-Thánh gọi là địa-ngục, là chỗ có hồ lửa và diêm cháy bùng bùng.

Song tôi dám chắc rằng các em muốn Chúa Jê-sus cất khỏi lòng mình những điều ghê-gớm xấu-xa đó, có phải không? Hỏi các em, Chúa Jê-sus hiện có ở đây bây giờ, và nếu các em cho phép thì Ngài vui-vẻ rửa lòng cho các em trở nên sạch-sẽ đẹp lòng Ngài luôn. Đối với tội-lỗi của chúng tôi thì Chúa sẽ làm thế nào? (coi Mi-chê 7:19 và Thi-thiên 103:12). Rồi sau chúng tôi sẽ đứng trước mặt Ngài như là người công-bình (Coi II Cô-rinh-tô 5:17).

Khi các em đã tin Chúa rồi thì có thể nhờ đồng-hồ này mà dạy-dỗ thêm những điều quý nữa: (1) Thi-giờ ngắn-ngủ (I Cô-rinh-tô 7:29). (2) Giờ Chúa Jê-sus tái-lâm không ai biết chắc

(Ma-thi-ơ 24: 36, 42, 43, 44). (3) Cho nên chúng tôi phải thức dậy để lo nên thánh (Rô-ma 13: 11), và lợi-dụng thì-

giờ mà đi làm chứng về đạo (Ê-phê-sô 5: 16).— Bà P. E. Carlson, *Mỹ-tho, Nam-kỳ*.

LỚP ẦU-TRÌ ĐỐI VỚI NGƯỜI THƯỢNG-DU

Lời tòa soạn. — Bồn-báo nhận được bài dưới đây của cô Nguyệt-Dung ở Cao-lãnh, xin cứ nguyên-văn đăng báo, mong rằng bạn trẻ chú-ý đến.

RẤT tạ ơn Chúa, trải qua năm rồi Chúa ban phước cho lớp Ấu-trì tại chi-hội Cao-lãnh rất nhiều. Trong lớp học cả thầy là 40 nam nữ học-sanh. Về sự học Kinh-Thánh thì Chúa đã ban ơn được tấn-tới luôn. Tuy chúng tôi còn thơ-ấu, song le chị em mỗi người đều hết lòng muốn lo công-việc Chúa tùy sức mình, cho nên mặc kệ cho ngọn gió kinh-tế cứ thổi mạnh, chúng tôi cũng chẳng nao lòng. Chúng tôi hết sức nhún-nhúc số tiền hàng bánh để dâng cho Chúa, đến cuối năm cũng được một số tiền nhỏ 5\$50. Chúng tôi nhờ ơn Chúa giục-giã lòng, nên hết thầy nam nữ học-sanh đều vui lòng tình-nguyện dâng cả số tiền mọn này để giúp-đỡ công-việc Chúa cho người thượng-du 4\$00 và tàu Tin-Lành 1\$50.

Chúng tôi được ơn Chúa thúc-giục, sốt-sắng lo cho nhà Chúa bao nhiêu, thì chúng tôi mong rằng quý chị em trong các trường Chúa-nhật khắp ba kỳ cũng lưu-tâm đến công-việc Chúa giữa vòng người Mọi... Ôi! Nhắc đến người Mọi, chúng tôi không khỏi đau lòng... Hỡi quý chị em! Chúng ta đành ăn sung mặc sướng, tổ-chức nhiều cuộc vui chốc-lát, phí tiền tổn của một cách vô-ích sao? Chắc chúng ta không đành vậy. Kia, chị em hãy nhường mắt lên, nhìn xa ra một tí nữa thì sẽ thấy còn biết bao linh-hồn của

người Mọi, Mường, Thổ, Thái... đang đắm-chìm trong biển tội. Kề ra có mười mấy chi-phái dā-man chưa biết Đức Chúa Jê-sus là Cứu-Chúa, chỉ lo thờ hình-tượng tà-thần, ăn dơ, ở bẩn, lẫn-lộn cùng rắn rít chốn núi hang lạnh-lùng, ăn không no, mặc không ấm, mền trời, chiếu đất, thân-thể đành chịu cơ-hàn khốn-khổ, linh-hồn há dễ khỏi chìm-trôi? Nghe qua nông-nổi ấy, chúng ta có xót dạ đau lòng chẳng? Trước cảnh-tượng rất đáng thương-tâm ấy, chúng ta có đành lòng điềm-nhiên tọa-thị, mặc ai chết mất chẳng?

Nếu chúng ta không nở, thì phải làm sao? Chị em ơi! Hãy khuyên nhau kể ít người nhiều, cùng nhau hiệp một, lo giúp-đỡ cho phần tài-chánh giữa cuộc giãng Tin-Lành ở miền thượng-du để khỏi thiếu-hụt. Đó là chức-vụ Chúa giao cho chúng ta vậy. Vả lại, chúng ta đều là kẻ mắc nợ tình yêu-thương (Rô-ma 1: 14, 15). Xin đừng trì-huãn, e khi Chúa trở lại, máu oan-hồn của người thượng-du sẽ đổ lại trên chúng ta chẳng. Chúng tôi rất thành-thật ước-ao quý chị em trong các trường Chúa-nhật để ý đến công-việc Chúa ở miền lâm-sơn cùng-cốc. Đều cần-yếu là giúp-đỡ phần tài-chánh tùy sức của mỗi người. Rất mong thay! — *Thay mặt cho học-sanh lớp Ấu-trì: Nguyệt-Dung.*

MƯỜI ĐIỀU-RĂN BẠN TRẺ PHẢI GIỮ

1. Sáng dậy sớm cầu-nguyện.
2. Say-mê đọc Lời Chúa.
3. Soi sáng cho Chúa ở mọi nơi.
4. Sợ sa vào bẫy tội-ác.
5. Suy-nghĩ mọi sự tốt-lành.
6. Siêng-năng học-tập trong trường.
7. Sẵn-sàng giúp ích kẻ khác.
8. Sống động, hưởng hết tuổi trẻ.
9. Suốt ngày tươi-cười, vui-vẻ.
10. Sung-sướng vì làm sự khó.—T.K.B.

MQT BI>C THO' NGO

Hà-nội, ngày

Cùng các em yêu-dấu trong irc
Clnia Jêsus-Christ,

Thira các em,

Anh rấtl'ây làm hân-hanh up-c òng
Chù-nhiêm Thánh-Kinh Báo chophép
anh chrcp g peácentmôi tháng một k .

Triróc het xin kính chào các ein, sau
ành muôn tở cùng các em muc- icb
cuá anh vêph n nbi-dông là thè' nào.

Anh có giúp cấc em trong gi ò
giải-trí:

Soan hay luoc-dich các tiuỳen vui,
có ich, có liên-can đến ò-i sông ciia
chúng ta òi với Cluia.

Bày các trò chơi hiệp với tánh-tình
và sức khỏe.

oán nlnrng bài tính òk -khôi.

Day các em vê, làm nh ng ò òng
iihò và ò cheri có ich không mất tiền
mua, v. v. . .

Anh iróc-ao các em ciing nên òu*
ph n vào viêc ò, ho c ngh ' irp-c
tiuỳen hay, mới, các trò vui ia, thì gôi
giấy cho anh bic't, sê lan-luerc nln'r òng
Ch -nhiêm ò ng lên báo.

Anh sê ò t những giải tlnrò-ng biing
kinh, sách, tranh, ânh, v. v. cho các
em nào giải- òáp uoc nhirng k thi
giíi-trí (khi nào tbi anh sê báo triróc').

Tbôi, kính chào các em, xin bát lay
các em khiip hrot và mong Chúa ban
òn cho các em vê mọi viêc.

Kính tho-

Nguyễn-ngoc-Clidi

Hôi Tin-Lành

I, Phó Nguyễn-Trãi, ò ò-nói.

IM) CHU⁵

Các em òng chỉr
trongvanQuôc-ng -
A. B, C... xcp tbành
tên một sách trong
Kinh-Thánh Cu-u-
Uó-c vào cái bình
duó-i niy. Tùý các
em muôn viò'tngang
hay òpc, miên là
môi ô vuông pbài
vici một ch r sau có
thê pc chiêu náo
c ng thành tcn sách
ây irpc.

Bước òu lât hoi
khó cho các em nên anh xin òim
giúp các em òi ò chỉr trong tên sách
iyy. Các em giò- muc-luc Kinh-Thánh,
xem tên các sách, hê thấy tên sách ò
có 7 clnr và chCr òu trong tieng thir
hai là « S » tbì các em có thê òán
phòng òu-ac tên sách ấy là gì. Th í-
du cli - òu của tieng thú- òhì tên sách

Sáng-The K là chỉr
« T. » Sau các em
lấy tên sách ấy viê't
thír vào hai hàng ò
dài nln'r'l (ngang và
clpc), hê thấy không
thira không thieu
là chính tên sách
ấy rồi. Sau hêt các
em lai òng chỉr
trong tên sách òi
các eni òi ò tìm
direrc òó viêt kín vào
các ô kia. Xin nhớ*
phâi xeplai c ng

ðúng tên sách em vira mới tìm òipc,
nhirng lãn n y các ein không lấy làm
la, sao không thê viêt câ câu irp*c, là
vì vechiêu ngang chiêu òpc, có hàng
chí có 3 ô, ò ò... Phiii òng câ òu.

Mong các em cò òu ò thír và phâi
tình mới òipc. K sau sê có giải-
ðáp.—*Nguyễn - ngoc-Chàn.*